

Sygn. akt IX U 1081/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 sierpnia 2017r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Monika Holona

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 7 sierpnia 2017r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. P. (P.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania J. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 22 kwietnia 2016r. Znak (...)

oddala odwołanie.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1081/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22.4.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu **J. P.** przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na fakt, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony z 20 najkorzystniejszych lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu wyniósł **133,10% i jest niższy niż 250%**.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury z uwzględnieniem zarobków uzyskiwanych z tytułu zatrudnienia na podstawie których wwpw powinien wynosić więcej niż 250%.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak

w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 1.07.1984r jest uprawniony do emerytury górniczej, a pozostawał w zatrudnieniu w KWK (...) do 23.8.1984r a następnie ponownie zatrudnił się od 12/1988r do 6/1990r. Pracował również w 2000r.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z okresu od 6/1989 do 5/1990r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 254,36% i został ograniczony do 250 %.

W dniu 3.03.2016r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS, załączając zaświadczenie RP-7 o zarobkach za lata 1974-1984, 1988-1990 wydane przez KWK (...).

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia z uwzględnieniem minimalnych wynagrodzeń w okresach na które nie przedłożono dowodów zarobkowych tj. za okres od 1956-1978 wyniósł 133,10%.

W toku niniejszego postępowania w oparciu o opinię biegłego z zakresu emerytur i rent, dopuszczoną w sprawie dla ustalenia w sposób najbardziej korzystny wskaźnika wysokość podstawy wymiaru z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu z uwzględnieniem podstawy wymiaru składek po nabyciu prawa do emerytury, przy odtworzeniu wynagrodzeń ubezpieczonego za okres od 17.03.1960r do 31.12.1978r, w oparciu o obowiązujące w tym okresie przepisy płacowe Sąd ustalił, iż najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z lat 1966-1983 i 1988-1989r jest niższy niż 250% i wynosi 222,13%.

Pełnomocnik organu rentowego oraz ubezpieczony wnieśli do powyższego wyliczenia zastrzeżenia. Zdaniem organu rentowego zarobki ubezpieczonego są zawyżone. Ubezpieczony powołał się na wysokie zarobki związane z koniecznością utrzymania rodziny.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych, akta osobowe ubezpieczonego z okresu jego zatrudnienia w KWK (...) oraz opinię biegłego z zakresu rent wyrównawczych mgr W. S. z dnia 10.03.2017 (k. 22-36) akt.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2016r., poz. 1842 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,
a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony nie spełnia warunków umożliwiających przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego mgr W. S., który na podstawie posiadanej dokumentacji przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za okres od 17.03.1960 – 31.12.1978, a następnie obliczył najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (222,13%) okazał się być niższy od 250% i nie może stanowić podstawy przeliczenia świadczenia.

W ocenie Sądu opinia biegłego jest rzetelna, wydana w oparciu o fachową wiedzę na podstawie szczegółowej analizy przedłożonej dokumentacji oraz obowiązujących w tych okresach przepisów.

Sąd pominął zastrzeżenia ubezpieczonego uznając, że są bezzasadne. Nie ulega wątpliwości, że nie ma możliwości odtworzenia po 50 latach faktycznego wydobywania węgla w którym uczestniczył ubezpieczony. W związku z tym brak podstaw do wyliczenia wynagrodzenia akordowego. Jediną metodą odtworzenia wynagrodzenia jest obliczenie go wg metody zastosowanej przez biegłego. Niski wskaźnik wysokości podstawy świadczenia wynika również z tego, że ubezpieczony pracował tylko 7 lat w latach 80-tych, kiedy to zarobki w górnictwie były najwyższe. Zatem nie można poczynić ustaleń na podstawie okoliczności wynikających z subiektywnych wspomnień ubezpieczonego.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 21 kpc oddalił odwołanie jako bezzasadne.

Sędzia: